

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 2021 *

Yhteisömalli – Mitättömyysmenettely – Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää pöytälamppua –
Aikaisempi yhteisömalli – Mitättömyysperuste – Yksilöllisen luonteen puuttuminen –
Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla

Asiassa T-187/20,

Davide Groppi Srl, kotipaikka Piacenza (Italia), edustajinaan asianajajat F. Boscariol de Roberto,
D. Capra ja V. Malerba,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään L. Rampini,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli

Viabizzuno Srl, kotipaikka Bentivoglio (Italia),

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 23.1.2020
tekemästä päätöksestä (asia R 126/2019-3), joka koskee mitättömyysmenettelyä Viabizzunon ja
Davide Groppin välillä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tomljenović ja tuomarit S. Škvařilová-Pelzl
ja I. Nömm (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies R. Ükelyté,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.4.2020 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.7.2020 jätetyn vastineen,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen asianosaisille esittämän kirjallisen kysymyksen ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.12.2020 ja 18.12.2020 jättämät vastaukset tähän kysymykseen,

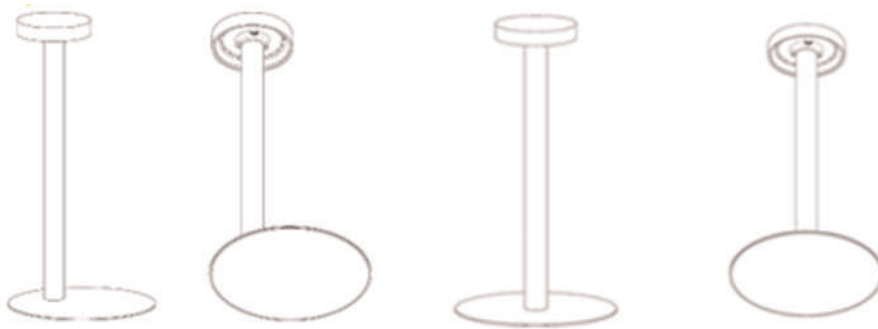
ottaen huomioon 27.1.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajana oleva Davide Groppi Srl haki 16.7.2014 Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolta (EUIPO) yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 (EUVL 2002, L 3, s. 1) nojalla rekisteröintiä numerolla 2503680-0001 ja sai sen seuraavissa kuvissa esitetylle yhteisömallille, joka on riitautettu käsiteltävässä asiassa:

- 2 Tuotteet, joihin riidanalaista mallia aiotaan soveltaa, kuuluvat teollisuusmallien kansainvälisen luokituksen perustamisesta 8.10.1968 tehdyn Locarnon sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaiseen luokkaan 26-05, ja vastaavat seuraavaa kuvausta: ”Valaisimet”. Yhteisömallia koskeva hakemus julkaistiin 21.7.2014 yhteisömalleja koskevassa tiedotteessa nro 2014/133.
- 3 Viabizzuno Srl, joka oli toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä, teki 3.3.2017 EUIPO:lle riidanalaisen mallin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen asetuksen N:o 6/2002 52 artiklan nojalla.
- 4 Mitättömyyshakemuksen tueksi vedottiin asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 4–6 artiklan kanssa, mukaiseen mitättömyysperusteeseen, ja siinä viitattiin 22.9.2011 numerolla 1294664-0010 rekisteröityyn aikaisempaan malliin, joka esitetään seuraavissa kuvissa:

- 5 Kantaja pyysi 4.8.2017 lykkäämään menettelyä sillä perusteella, että aikaisemmasta yhteisömallista oli tehty mitättömyyshakemus.
- 6 Mitättömyysoasto hyväksyi mitättömyyshakemuksen 22.11.2018 tekemällään päätöksellä sillä perusteella, että riidanalainen malli ei ollut luonteeltaan yksilöllinen asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla.
- 7 Kantaja teki 17.1.2019 EUIPO:ssa valituksen mitättömyysoaston päätöksestä asetuksen N:o 6/2002 55–60 artiklan nojalla.
- 8 EUIPO:n kolmas valituslautakunta hylkäsi kantajan valituksen 23.1.2020 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös). Se totesi seuraavaa:
 - sillä, että aikaisemmasta mallista on tehty mitättömyyshakemus, ei ole merkitystä, vaan merkitystä on ainoastaan sillä, onko aikaisempi malli tullut tunnetuksi
 - riidanalaisen mallin kattaman tuotteen asiantuntevan käyttäjän voidaan olettaa tuntevan kyseisen teollisuudenalan eli pöytä- ja puutarhavalaisimien alan markkinoiden tarjonnan
 - mallin luoneen vapaus on erittäin laaja
 - kyseisistä malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailussa riidanalaisesta mallista syntyy déjà vu -vaikutelma, koska kyseiset mallit esittävät kumpikin valaisimia, jotka koostuvat samoista kolmesta osasta (jalustasta, varresta ja varjostimesta), ja ne on esitetty kuvissa lähes samalla tavalla
 - kyseisten mallien väliset erot, jotka perustuvat siihen, että riidanalaisen mallin jalusta on pinnaltaan pelkistetty ja sileä, kun taas aikaisemman mallin jalusta on kaksikerroksinen ja siinä on kiinnitysreikiä, eivät vaikuta ratkaisevasti kyseisistä malleista saataviin yleisvaikutelmiin, koska nämä erot koskevat osaa, joka jää usein piiloon käytössä, koska ne johtuvat teknisistä vaatimuksista ja koska niillä ei voida kompensoida kyseisten lamppujen kahden muun rakenneosan välisiä merkittäviä samankaltaisuuksia
 - kantajan mainitsemaa jalustan, varren ja varjostimen välisten mittasuhteiden eroa ei voida havaita muuten kuin mittaamalla tarkasti kyseiset kolme osaa, mitä asiantunteva käyttäjä ei tee, eikä tällä erolla sitä paitsi ole mitään merkitystä, koska kyseisistä malleista saatavia yleisvaikutelmia on vertailtava kokonaisuutena.

Asianosaisten vaatimukset

- 9 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen

- velvoittaa EUIPO:n ja valituslautakunnassa käydyn menettelyn toisen asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 10 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 11 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, rikkomista. Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan, jotka koskevat yhtäältä kyseisten tuotteiden luokan määrittelyssä ja toisaalta kyseisistä malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailussa tehtyjä virheitä.
- 12 Koska ainoan kanneperusteen kaksi osaa liittyvät virheisiin, joita valituslautakunnan väitetään tehneen asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan soveltamisessa käsiteltävään asiaan, niitä on tarkasteltava yhdessä.
- 13 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisömalli voidaan julistaa mitättömäksi ainoastaan kyseisen kohdan a–g alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ja erityisesti sen b alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa, eli jos se ei täytä saman asetuksen 4–9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
- 14 Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan rekisteröityä yhteisömallia pidetään luonteeltaan yksilöllisenä, jos asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma eroaa yleisvaikutelmasta, jonka hän on saanut muista malleista, jotka ovat tulleet tunnetuksi ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää.
- 15 Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että yksilöllistä luonnetta arvioitaessa on otettava huomioon mallin luoneella ollut vapaus sen kehittäessä.
- 16 Lisäksi asetuksen N:o 6/2002 johdanto-osan 14 perustelukappaleesta ilmenee, että arvioitaessa, onko mallilla yksilöllinen luonne, on otettava huomioon sen tuotteen luonne, johon mallia sovelletaan tai johon se sisältyy, ja erityisesti se teollisuudenala, johon malli kuuluu, sekä mallin luoneella ollut vapaus sen kehittäessä.
- 17 Yhteisömallin yksilöllinen luonne arvioidaan nelivaiheisessa tutkinnassa. Tässä tarkastelussa määritellään ensiksi se sektori, johon kuuluviin tuotteisiin malli aiotaan sisällyttää tai sitä aiotaan soveltaa, toiseksi mainittujen tuotteiden käyttötarkoituksen mukainen asiantunteva käyttäjä ja tämän asiantuntevan käyttäjän tuntemus aikaisemmasta muotoilusta sekä tarkkaavaisuuden aste mallien samankaltaisuuksien ja erojen vertailussa, kolmanneksi mallin luoneella ollut vapaus sen kehittäessä, minkä vaikutus on käänteisessä suhteessa mallin yksilölliseen luonteeseen, ja neljänneksi, viimeksi mainittu yksilöllinen luonne huomioon ottaen, kyseisten mallien – jos mahdollista suoran – vertailun tuloksena asiantuntevalle käyttäjälle riidanalaisesta mallista ja

kaikista yleisön tuntemista aikaisemmista malleista erikseen tarkasteltuina syntyvä yleisvaikutelma (ks. tuomio 13.6.2019, *Visi/one v. EUIPO – EasyFix* (Ajoneuvoissa käytettävä ilmoituskotelo), T-74/18, EU:T:2019:417, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 18 Koska on selvää, että aikaisempi malli on tullut asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla tunnetuksi, on tarkastettava, voidaanko valituslautakunnan arviointeja, jotka koskevat ensinnäkin riidanalaisen mallin ja sen kattaman tuotteen asiantuntevan käyttäjän määrittämistä, toiseksi mallin luoneella ollutta vapautta sen kehittämisessä ja kolmanneksi kyseisistä malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailua, pitää perusteltuina.
- 19 Alustavasti on todettava, että EUIPO julisti aikaisemman mallin mitättömäksi 30.10.2018.
- 20 Kantaja oli korostanut tätä seikkaa valituslautakunnassa väittääkseen, että kyseisessä lautakunnassa käydyn menettelyn toisen asianosaisen tekemä mitättömyyshakemus oli hylättävä. Valituslautakunta kumosi tämän väitteen riidanalaisen päätöksen 12 kohdassa ja korosti, että ”toisin kuin [riidanalaisen mallin] haltija valituksensa tueksi esittämässään perusteluissa väittää, se, että aikaisempi yhteisömerkki on tällä välin julistettu mitättömäksi, ei poista sitä loogista ja oikeudellista olettamaa, johon valitus perustuu; tänä olettamana ei nimittäin ole aikaisemman yhteisömallin pätevyys, vaan sen tunnetuksi tuleminen, mitä ei sitä paitsi ole kiistetty”.
- 21 Tätä päätelmää, jota kantaja ei muuten ole kiistänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa, on pidettävä hyväksyttävänä, koska riidanalaisen mallin rekisteröimisen vastustamiseksi on vedottu asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun mitättömyysperusteeseen.
- 22 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan logiikkana on nimittäin estää sellaisten mallien rekisteröinti, jotka eivät täytä suojan saamiselle asetettuja edellytyksiä eivätkä etenkin kyseisen asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja uutuutta ja yksilöllistä luonnetta koskevia edellytyksiä, eikä suojella aikaisempaa mallia.
- 23 Tältä osin asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen mitättömyysperusteiden eroavat esimerkiksi saman asetuksen 25 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua perusteesta, jonka tarkoituksena on suojata erottavan merkin haltijaa kyseisen merkin käytöltä mallissa. Koska tällaisen mitättömyysperusteen tehtävänä on suojata aikaisempaa oikeutta, on todettava, että jos aikaisemmasta oikeudesta tehty mitättömyyshakemus hyväksyttäisiin, yhteisömallia koskeva mitättömyysmenettely jäisi vaille kohdetta (tuomio 9.9.2015, *Dairek Attoumi v. SMHV – Diesel (DIESEL)*, T-278/14, ei julkaistu, EU:T:2015:606, 24 kohta).
- 24 Tällaista ratkaisua ei kuitenkaan voida soveltaa asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mitättömyysperusteisiin, joiden logiikkaan ei kuulu aikaisemman oikeuden suoja, joka annetaan ainoastaan kyseisen oikeuden haltijalle. Oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että kuka tahansa voi lähtökohtaisesti vedota näihin mitättömyysperusteisiin (tuomio 13.6.2019, *Visi/one v. EUIPO – EasyFix* (Ajoneuvoissa käytettävä ilmoituskotelo), T-74/18, EU:T:2019:417, 64 kohta).
- 25 Siltä osin kuin on kyse erityisesti asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, tarkoitettua mallin yksilöllisen luonteen arvioinnista, kyseisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleesta ilmenee, että sitä arvioitaessa olisi määriteltävä, poikkeako mallia tarkastelevan asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma selvästi olemassa olevien mallien antamasta yleisvaikutelmasta.

- 26 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, tarkoitettuna mitättömyysperusteen arvioimisen yhteydessä aikaisemman mallin ainoana tehtävänä on nimittäin ilmentää aikaisempaa tilannetta. Aikaisemmalla tilanteella tarkoitetaan kyseisen tuotteen jo olemassa olevia malleja, jotka ovat olleet tunnettuja riidanalaisen mallin rekisteröintihakemuksen tekemispäivänä (ks. vastaavasti tuomio 7.2.2019, Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Lamppu), T-767/17, ei julkaistu, EU:T:2019:67, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Aikaisemman mallin kuuluminen jo olemassa oleviin malleihin voi kuitenkin perustua vain sen tunnetuksi tulemiseen.
- 27 Merkityksellistä on näin ollen se, että malli on tullut tunnetuksi, eikä suinkaan kyseiselle mallille annetun suojan laajuus, joka perustuu mallin rekisteröinnin pätevyyteen.

Riidanalaisen mallin kattama tuote ja asiantunteva käyttäjä

- 28 Riidanalaisen päätöksen 15–17 kohdassa valituslautakunta totesi, että koska riidanalaisista mallia sovelletaan ”valaisimiin”, asiantuntevana käyttäjänä on pidettävä kyseistä valaistuslaitetta käyttävää henkilöä, jonka voidaan olettaa tuntevan pöytä- ja puutarhavalaisimien alan markkinoiden tarjonnan.
- 29 Kantaja moittii valituslautakuntaa siitä, että se rinnasti toisiinsa kaksi eri tuotetta, nimittäin pöytälamput ja puutarhalamput. Yhtäältä kantaja väittää, että niiden tuotteiden määrittäminen, joihin malli aiotaan sisällyttää tai joihin sitä aiotaan soveltaa, on edellytyksenä yleisvaikutelmien vertailulle. Se täsmentää, ettei riitä, että otetaan huomioon ainoastaan riidanalaisen mallin rekisteröintihakemuksessa oleva tavaraa koskeva maininta, vaan että sen lisäksi on tapauksen mukaan otettava huomioon myös itse malli. Toisaalta se väittää, että vaikka pöytälamput ja puutarhalamput kuuluvat kumpikin laajempaan valaisimien luokkaan, ne eroavat toisistaan luonteeltaan ja käyttötarkoitukseltaan.
- 30 EUIPO kiistää tämän väitteen.
- 31 Ensinnäkin sen tavaran määrittämiseksi, johon malli aiotaan sisällyttää tai johon sitä aiotaan soveltaa, on otettava huomioon kyseisen mallin rekisteröintiä koskevassa hakemuksessa oleva tavaraa koskeva maininta, mutta tarvittaessa myös malli itse, mikäli sillä voidaan täsmentää tavaran luonnetta tai käyttötarkoitusta. Sillä, että malli itsessään otetaan huomioon, voidaan nimittäin tunnistaa tavara rekisteröinnin yhteydessä mainitusta laajemmasta tavaraluokasta (ks. vastaavasti tuomio 18.3.2010, Grupo Promer Mon Graphic v. SMHV – PepsiCo (Pyöreä mainostarvike), T-9/07, EU:T:2010:96, 56 kohta).
- 32 Tästä on todettava, että riidanalaisen mallin rekisteröinnin yhteydessä viitattiin yleisesti valaisimiin. Riidanalaisen mallin itsensä tarkastelusta ei käy ilmi muita viitteitä. Tästä tarkastelusta ainoastaan ilmenee, että kyseinen tuote on lamppu, mutta sen perusteella ei voida määrittää, onko tuotetta tarkoitus käyttää erityisesti sisä- vai ulkovalaistukseen.
- 33 Näin ollen valituslautakunta on perustellusti määrittänyt kyseiset tuotteet yleisesti ”valaisimiksi”.
- 34 Riidanalaisien mallien kattamien tuotteiden väitettyihin eroihin perustuvista kantajan väitteistä on todettava, että vaikka sen määrittäminen, mihin alaan tuotteet, joihin malli aiotaan sisällyttää tai joihin sitä aiotaan soveltaa, kuuluvat, on merkityksellinen seikka määrittäessä asiantuntevaa käyttäjää, asiantuntevan käyttäjän tarkkaavaisuuden astetta ja mallin luoneen vapautta sen kehittämisessä ja mahdollisesti verrattaessa asiantuntevan käyttäjän kyseisistä tuotteista saamia

yleisvaikutelmia (ks. vastaavasti tuomio 20.10.2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 53, 59 ja 73 kohta), siitä ei kuitenkaan voi seurata, että mallien kattamat tuotteet ovat samankaltaisia tai että ne kuuluvat samaan alaan.

- 35 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaan ei nimittäin sisälly edellytystä, joka vastaisi sellaista tuotteiden samankaltaisuutta koskevaa edellytystä, jota sovelletaan Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sekaannusvaaran arvioimisessa. Päinvastoin, sillä jos mallisuojaan katsottaisiin riippuvan sen tuotteen, johon malli sisältyy tai johon sitä sovelletaan, luonteesta, tämä suoja rajoittuisi koskemaan vain tiettyyn alaan kuuluvia malleja, mikä olisi ristiriidassa asetuksen N:o 6/2002 logiikan kanssa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 21.9.2017, Easy Sanitary Solutions ja EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P ja C-405/15 P, EU:C:2017:720, 91–95 kohta).
- 36 Toiseksi asiantuntevan käyttäjän määrittämisestä on todettava, että asetuksessa N:o 6/2002 ei määritellä asiantuntevan käyttäjän käsitettä. Mainittu käsite on kuitenkin ymmärrettävä välimuodoksi keskivertokuluttajan, jota sovelletaan tavaramerkkialalla, jolta ei edellytetä mitään erityistä tietämystä ja joka ei pääsääntöisesti tee suoraa vertailua vastakkain olevien tavaramerkkien välillä, ja toimialan tuntijan eli syvällisen teknisen tietämyksen omaavan asiantuntijan käsitteiden välillä. Näin ollen asiantuntevan käyttäjän käsite voidaan ymmärtää sellaisen käyttäjän määritelmäksi, joka ei ole keskimääräisen tarkkaavainen vaan erityisen tarkkaavainen joko henkilökohtaisen kokemuksensa tai kyseisen alan laajan tuntemuksensa vuoksi (tuomio 20.10.2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 53 kohta).
- 37 Asiantuntevan käyttäjän tarkkaavaisuuden asteesta on todettava, että vaikka asiantunteva käyttäjä ei ole tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, joka tavallisesti mieltää mallin kokonaisuutena eikä tarkastele sen eri yksityiskohtia, hän ei myöskään ole asiantuntija tai toimialan tuntija, joka kykenee tarkastelemaan yksityiskohtaisesti kyseisten mallien pienimpiä mahdollisia eroja. Määrite ”asiantunteva” viittaa näin ollen siihen, että vaikka käyttäjä ei ole suunnittelija tai tekninen asiantuntija, hän tuntee kyseisellä alalla olemassa olevia erilaisia malleja ja jossain määrin näiden mallien yleensä sisältämiä osatekijöitä ja hänen tarkkaavaisuutensa taso on suhteellisen korkea hänen käyttäessä kyseisiä tuotteita, koska hän on kiinnostunut niistä (ks. vastaavasti tuomio 20.10.2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59 kohta).
- 38 Tämän oikeuskäytännön valossa valituslautakunta on virhettä tekemättä todennut riidanalaisen päätöksen 15–17 kohdassa, että käyttäjänä on pidettävä valaisimien kaltaisia valaistuslaitteita käyttävää henkilöä, jonka voidaan olettaa tuntevan tämän teollisuudenalan markkinoiden tarjonta.

Mallin luojalla ollut vapaus

- 39 Oikeuskäytännön mukaan mallin luojan vapaus mallin kehittämisessä määräytyy erityisesti tavaran tai tavaran osan teknisestä käyttötarkoituksesta johtuvien rajoitusten tai tavaraan sovellettavien lakisääteisten vaatimusten perusteella. Näistä rajoituksista seuraa se, että tietyistä ominaisuuksista tulee standardeja ja täten kyseiseen tavaraan sovellettavien mallien osalta yleisiä (tuomio 18.3.2010, Grupo Promer Mon Graphic v. SMHV – PepsiCo (Pyöreä mainostarvike), T-9/07, EU:T:2010:96, 67 kohta).

- 40 Mallin luojan vapaus on tässä yhteydessä tekijä, joka pikemminkin saattaa vaikuttaa riidanalaisen mallin yksilöllisen luonteen arviointiin, eikä itsenäinen tekijä, joka määrittää vaadittavan etäisyyden kahden mallin välillä, jotta yhdellä niistä voitaisiin katsoa olevan yksilöllinen luonne. Mallin luojan vapauteen liittyvä tekijä voi siis vahvistaa tai vastakkaisesti heikentää johtopäätelmää kunkin kyseessä olevan mallin luomasta yleisvaikutelmasta (ks. tuomio 6.6.2019, Porsche v. EUIPO – Autec (Moottorijoneuvot), T-209/18, EU:T:2019:377, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 41 Tekijän, joka koskee riidanalaisen mallin luoneen vapautta sen kehittäessä, vaikutus yksilölliseen luonteeseen vaihtelee käänteisen suhteellisuussäännön mukaan. Mitä suurempi siis on mallin luoneen vapaus, sitä vähemmän pienet erot kyseisten mallien välillä riittävät synnyttämään asiantuntevalle käyttäjälle erilaisia yleisvaikutelmia. Käänteisesti mitä rajoittuneempi on mallin luoneen vapaus, sitä enemmän pienet erot kyseisten mallien välillä riittävät synnyttämään asiantuntevalle käyttäjälle erilaisia yleisvaikutelmia. Toisin sanoen mallin luoneen suuri vapaus sen kehittäessä tukee päätelmää, jonka mukaan asiantunteva käyttäjä saa vertailtavista malleista, joissa ei ole merkittäviä eroja, saman yleisvaikutelman, ja näin ollen riidanalainen malli ei ole luonteeltaan yksilöllinen. Käänteisesti mallin luoneen vähäinen vapaus tukee päätelmää, jonka mukaan mallien väliset riittävät erot synnyttävät asiantuntevalle käyttäjälle erilaisen yleisvaikutelman, ja näin ollen riidanalainen malli on luonteeltaan yksilöllinen (ks. tuomio 13.6.2019, Visi/one v. EUIPO – EasyFix (Ajoneuvoissa käytettävä ilmoituskotelo), T-74/18, EU:T:2019:417, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 Valituslautakunta arvioi riidanalaisen päätöksen 22 kohdassa, että käsiteltävässä tapauksessa tämä vapaus oli hyvin laaja, käytännössä ääretön. Tätä arviointia, jota kantaja ei muuten ole kiistänyt, on pidettävä hyväksyttävänä.

Malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailu

- 43 Valituslautakunta totesi riidanalaisen päätöksen 23–35 kohdassa, että kyseisistä malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailussa syntyy déjà vu -vaikutelma.
- 44 Ensinnäkin valituslautakunta totesi, että kyseiset mallit esittävät lamppuja, jotka kumpikin koostuvat samoista kolmesta osasta, ja että nämä osat on esitetty kuvissa lähes samalla tavalla.
- 45 Toiseksi valituslautakunta katsoi, että kyseisten mallien väliset erot eivät ole sellaisia, että ne olisivat estäneet déjà vu -vaikutelman syntymisen. Yhtäältä erot, jotka perustuvat siihen, että riidanalaisen mallin jalusta on pelkistetty ja sileä, kun taas aikaisemman mallin jalusta on kaksikerroksinen ja siinä on kiinnitysreikiä, eivät vaikuta ratkaisevasti kyseisistä malleista saataviin yleisvaikutelmiin, koska nämä erot koskevat osaa, joka jää usein piiloon käytössä, koska ne johtuvat teknisistä vaatimuksista ja koska niillä ei voida kompensoida lamppujen kahden muun rakenneosan välisiä merkittäviä samankaltaisuuksia. Toisaalta kantajan mainitsemaa jalustan, varren ja varjostimen välisten mittasuhteiden eroa ei voida havaita muuten kuin mittaamalla tarkasti kyseiset kolme osaa, mitä asiantunteva käyttäjä ei tee. Tällä erolla ei sitä paitsi ole merkitystä, koska kyseisistä malleista saatavia yleisvaikutelmia on vertailtava kokonaisuutena.
- 46 Kyseenalaistaakseen tämän valituslautakunnan arvioinnin kantaja ensinnäkin viittaa kyseisten kahden mallin kattamien tuotteiden välisiin eroihin. Toiseksi kantaja väittää, että perusteet, joiden perusteella valituslautakunta piti kyseisten mallien välisiä eroja merkityksettöminä, ovat virheellisiä. Tämä koskee ensinnäkin perustetta, jonka mukaan aikaisemman mallin jalusta jää usein piiloon, toiseksi perustetta, jossa korostetaan aikaisemman mallin kattaman tuotteen

jalustan teknisiä vaatimuksia, ja kolmanneksi perusteita, jotka liittyvät yhtäältä siihen, että jalustojen eroilla ei voida kompensoida varsien ja varjostimien välisiä merkittäviä samankaltaisuuksia, ja toisaalta siihen, ettei asiantunteva käyttäjä havaitse mittasuhteiden eroja kyseisten kahden lampun rakenneosien välillä.

- 47 EUIPO kiistää kaikki nämä väitteet.
- 48 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että mallilla on yksilöllinen luonne, kun asiantunteva käyttäjä saa siitä erilaisen yleisvaikutelman kuin aikaisemmista malleista tai hänelle ei synny déjà vu -vaikutelmaa, jolloin hän ei ota huomioon eroja, jotka eivät ole riittäviä vaikuttamaan mainittuun yleisvaikutelmaan, vaikka ne eivät olekaan merkityksettömiä yksityiskohtia, vaan ottaa huomioon riittävät erot, jotka luovat erilaiset yleisvaikutelmat (ks. tuomio 16.2.2017, *Antrax It v. EUIPO – Vasco Group* (Luonnollisen kierron vedenlämmittimet, joita käytetään lämpöpattereissa), T-828/14 ja T-829/14, EU:T:2017:87, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Mallin yksilöllisyyttä tutkittaessa on syytä verrata toisiinsa yhtäältä riidanalaisesta yhteisömallista saatavaa yleisvaikutelmaa ja toisaalta kustakin aikaisemmasta mallista, johon mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä on pätevästi vedonnut, saatavaa yleisvaikutelmaa (tuomio 22.6.2010, *Shenzhen Taiden v. SMHV – Bosch Security Systems* (Viestintälaite), T-153/08, EU:T:2010:248, 24 kohta).
- 50 Erot ovat vailla merkitystä kyseisistä malleista saatavan yleisvaikutelman osalta, kun ne eivät ole niin selkeitä, että niiden avulla voitaisiin erotella kyseiset tuotteet toisistaan asiantuntevan käyttäjän saamassa yleisvaikutelmassa tai tasapainottaa näiden mallien välillä todettuja samankaltaisuuksia (ks. vastaavasti tuomio 18.3.2010, *Grupo Promer Mon Graphic v. SMHV – PepsiCo* (Pyöreä mainostarvike), T-9/07, EU:T:2010:96, 77–84 kohta).
- 51 On todettava, että valituslautakunta totesi perustellusti, että riidanalaisesta mallista syntyy déjà vu -vaikutelma ja että sitä ei näin ollen voida pitää luonteeltaan yksilöllisenä asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla.
- 52 Kyseisten kahden mallin vertailussa nimittäin ilmenee, että ne koskevat lampuja, joissa kummassakin on pyöreä varjostin ja suora varsi. Näiden kahden lampun jalustoissa on yhteistä se, että molemmat ovat ympyränmuotoisia ja huomattavasti varjostinta suurempia.
- 53 Näiden samankaltaisuuksien vuoksi kyseisten lamppujen jalustojen eroavaisuuksia – toisen jalusta on kupera ja rei'itetty ja toisen litteä ja sileä – ei voida pitää edellä tämän tuomion 48 ja 50 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla riittävän selkeinä, kuten valituslautakunta riidanalaisen päätöksen 30 kohdassa perustellusti totesi. Sama koskee sitä, että aikaisemman mallin varsi on hieman pidempi kuin riidanalaisen mallin, minkä seurauksena niiden mittasuhteet ovat hieman erilaiset.
- 54 Tästä on lisäksi todettava, että edellä tämän tuomion 41 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan riidanalaisen mallin luoneella ollut erityisen laaja vapaus sen kehittämissä rajoittaa sitä vaikutusta, joka kyseisten kahden mallin välisillä pienillä eroilla voi olla malleista saatavien yleisvaikutelmien vertailussa.

- 55 Näin ollen valituslautakunta totesi aivan oikein, että riidanalainen malli ei ole luonteeltaan yksilöllinen asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja julisti sen mitättömäksi saman asetuksen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä sen 6 artiklan kanssa, mukaisesti.
- 56 Tähän päätelmään ei vaikuta kantajan väite, jonka mukaan yhtenä malleja erottavana tekijänä voidaan pitää niiden kattamien tuotteiden alaa. Edellä tämän tuomion 32 ja 33 kohdassa mainituista syistä ei nimittäin voida katsoa, että riidanalaisista mallia on tarkoitus käyttää ainoastaan sisävalaistuksessa. Vaikka oletettaisiin, että kyseiset tuotteet eivät kuulu samaan alaan vaan rinnakkaisiin aloihin – toinen sisä- ja toinen ulkovalaisinten alaan –, edellä tämän tuomion 34 ja 35 kohdassa mainituista syistä tällaisella erolla ei missään tapauksessa voida tasapainottaa yleisvaikutelmien vertailussa kyseisten mallien välillä todettuja merkittäviä samankaltaisuuksia.
- 57 Ei myöskään ole tarpeen tutkia kantajan väitteitä, joiden mukaan valituslautakunta tukeutui riidanalaisen päätöksen 28 ja 29 kohdassa virheellisesti siihen, että aikaisemman mallin jalusta jää usein piiloon ja että kyseisten mallien jalustojen erot selittyvät teknisillä vaatimuksilla, todetakseen nämä lamppujen jalustoihin liittyvät erot merkityksettömiksi. Riidanalaisen päätöksen 30 kohdassa esitetty perustelu, jonka mukaan nämä erot eivät ole riittävän selkeitä kompensoidakseen kyseisten mallien kattamien tuotteiden muiden rakenneseosten välisiä merkittäviä samankaltaisuuksia, riittää jo yksinään osoittamaan, että valituslautakunnan arviointi on perusteltu.
- 58 Näin ollen kantajan ainoa kanneperuste ja siten kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 59 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja EUIPO on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan EUIPO:n oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kanne hylätään.**
- 2) Davide Groppi Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 2021.

Allekirjoitukset